

[Gammelgaard]

bringer Danmark frem i forreste linje, når vi ser på de vestlige industrilande.

Er det udviklingen på statens finanser, hr. Svend Auken tænker på? Da forudså man jo med en fortsættelse af den socialdemokratiske politik et underskud på 80 mia kr. i 1983 og et underskud på 90 mia kr. i 1984. Dette underskud er med den nuværende regerings politik bragt ned til under det halve.

Betalingsbalancen. Glemmer hr. Svend Auken, at mereksporten, når vi ser på vare- og tjenestebalancen, vil vokse fra godt 4 mia kr. i 1982 til godt 16 mia kr. i 1985? Og i den forbindelse: hvad hvis vi havde fulgt den socialdemokratiske vej?

Hvad var der sket, hvis vi havde slækket på finanspolitikken, sådan som socialdemokratiet ønsker, og som de f.eks. markerede, da vi havde finansloven for 1984 til behandling her i folketinget? Hvad vil der ske, hvis man følger de socialdemokratiske forslag om en række nye store offentlige udgifter? Vi har hørt nogle af dem præsenteret her i dag, og vi lyttede jo også til en række forslag af den art fra den netop afholdte socialdemokratiske kongres.

Socialdemokratiet ønsker bl.a. gennemført 35 timers arbejdsuge, betalt frihed til uddannelse, en ungdomsgaranti, en udbygning af den kollektive trafik, mere byfornyelse og almenyttigt byggeri og en række andre udgiftskrævende tiltag på boligområdet. Hertil kommer, at man vil ophæve de fleste af regeringens spareinitiativer. Ja men hvordan var det gået med en sådan finanspolitik? Hvordan var det så gået med betalingsbalancen?

Finansieringen af alle de nye socialdemokratiske udgifter fortøner sig i det uvisse, så øget gældsætning må formodes at være finansieringsformen.

Der er intet ansvarligt, realistisk alternativ til den politik, den nuværende regering fører på det økonomiske område, og det vil sige en tilbageholdende udgiftspolitik, en stram indkomspolitik, en fast kronkurspolitik og en offensiv erhvervspolitik. Det er de fire elementer, det drejer sig om.

Finanslovsforlaget for 1985 markerer en videreførelse af den stramme finanspolitik. Der arbejdes med en uændret udgiftsramme på 185 mia kr. De offentlige udgifter får med andre ord ikke lov til at vokse, netop i erkendelse af, at økonomiske ressourcer skal forbeholdes en yderligere udbygning af er-

hvervenes produktionsapparat og dermed forstærke den økonomiske fremgang.

I år vil vi ikke opleve samme usikkerhed om finanslovsforslagets vedtagelse som sidste år. Aftalen mellem regeringen og det radikale venstre fra foråret er nemlig konkret udmøntet i det fremsatte finanslovsforlag. Der er hermed skabt et langsigtet og sikkert grundlag for borgernes og erhvervenes fremtidige dispositioner.

Men for at der nu ikke skal herske nogen tvivl om den socialdemokratiske holdning til finanslovsforlaget for 1985, vil jeg gerne allerede her i dag spørge den socialdemokratiske ordfører, hvordan socialdemokratiet vil stemme ved den endelige afstemning om finanslovsforlaget for 1985.

Hvis en sanering af Danmarks økonomi skal holde i længden, er det nødvendigt – ud over en fortsættelse af den indledte økonomiske politik – med en skattereform, der begrænser skatten af merindkomst. Besparelser og indkomspolitik er de midler, der skal vende udviklingen, så den peger bort fra afgrunden, men den fremgang i indtjeningen, som i det lange løb skal vende landets økonomi, kan kun blive tilstrækkelig, hvis vi holder op med at brandskatte folk, der gør en ekstra indsats.

Det er først og fremmest for dansk økonomis skyld, vi skal have en skattereform. Det er en afgørende del af regeringens økonomiske politik. Lysten til at gøre en ekstra indsats og til at spare op har i alt for mange år været hæmmet af de høje skatter på merindkomst. Det må være sådan, at man kan slippe med at betale under halvdelen af det, man tjener mere, i skat. Det vil være en skattereform, der kan hjælpe på dansk økonomi, fordi den vil bringe langt mere initiativ og virkelyst ind i erhvervslivet.

Somme tider får man det indtryk, at socialdemokratiet ser skattereformen som et middel til at straffe store dele af befolkningen, men når vi skal have en skattereform, er det tværtimod for at gøre det lettere at tjene penge og at spare op. Heraf følger også, at vor store forhandlingsvilje – og den er der – ikke må misforstås. Man skal ikke tro, at vi stiler imod en skattereform efter socialdemokratisk opskrift.

Der er en holdning i alt dette. Der er en holdning i at forsvare Danmark udadtil, men der er sandelig også en holdning i at forsvare